

SOTURI- KISSAT

VIIMEINEN TOIVO

TÄHTIEN ENNE

6

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #6: THE LAST HOPE

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, OMEN OF THE STARS #6: THE LAST HOPE

Text copyright © Working Partners Limited 2012

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomenkos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2018

ISBN 978-951-0-49654-1

Painettu EU:ssa

Danille, toivossa
Eriyiskiitokset Kate Carylle

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
Varapäällikkö	VATUKKAKYNSI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Parantaja	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras, jolla on vihreät silmät SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiä MILLI – juovikas harmaankirjava naaras, jolla on siniset silmät OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät LEHTILAMPI – vaaleanuskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; entinen parantaja

LUKKIKOIFI – pitkäjalkainen musta kolli, jolla on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät

KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli

VALKOSIIFI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

MARJANENÄ – kermanvärisen kolli

PÄHKINÄHÄNTÄ – pieni harmaavalkoinen naaras

HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras

UNIKKOHALLA – kilpikonnakuvioinen naaras

LEIJONAROIHU – kullanuskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

KETTULOIKKA – punertava raidallinen kolli;

KIRSIKKATASSUN mestari

JÄÄPILVI – valkoinen naaras

KONNA-ASKEL – mustavalkoinen kolli

RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras;

KONTIAISTASSUN mestari

VARPULOISTE – tummanruskea naaras

KUKKASADE – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras

KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja

KYYHKYSIIFI – vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät

MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

PAATSAMALEHTI – musta naaras, jolla on vihreät silmät

Kuningattaret	(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja) RATAMOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; LILJAPENNUN (tumma raidallinen naaras, jolla on valkeita laikkuja) ja SIEMENPENNUN (hyvin vaalean kellanpunainen naaras) emo LEHVÄPILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen naaras, jolla on vihreät silmät KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras SULO – pulska raidallinen kolli, jolla on harmaa kuono; entinen erakko

VARJOKLAANI

Päällikkö	MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on valtavat pikimustat käpälät
Varapäällikkö	PIHLAJAKYNSI – kellanpunainen kolli
Parantaja	PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli
Soturit	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli SAVUJALKA – musta kolli KONNAJALKA – tummanruskea kolli OMENATURKKI – täplikäs ruskea naaras VARISHALLA – mustavalkoinen kolli

ROTTA-ARPI – ruskea kolli, jolla on selässä pitkä arpi

LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras

KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät

OLIIVINENÄ – kilpikonnakuviainen naaras

PÖLLÖKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

PÄÄSTÄISJALKA – harmaa naaras, jolla on mustat tassut

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli

PUNAPAJU – täplikäs ruskea-kellanpunainen kolli

TIIKERISYDÄN – tummanruskea raidallinen kolli

HUOMENKARVA – kermanvärinen naaras

MÄNTYENÄ – musta naaras

HILLERIKYNSI – vaaleanruskea-harmaa kolli

KOTTARAISIIPI – kellanpunainen kolli

Kuningattaret **SYKKYRÄTURKKI** – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin
MURATTIHÄNTÄ – mustan, valkoisen ja kilpikonnakuviaisen kirjava naaras

Klaanin-
vanhimmat **SETRISYDÄN** – tummanharmaa kolli
UNIKONVARSI – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras
KÄÄRMEHÄNTÄ – tummanruskea kolli, jolla on raidallinen häntä
VALKOVESI – valkoinen pitkäkarvainen naaras, jonka toinen silmä on sokea

TUULIKLAANI

Päällikkö	YKSITÄHTI – ruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	SAARNIJALKA – harmaa naaras
Parantaja	HAUKKALENTO – täplikäs harmaa kolli
Soturit	VARISSULKA – tummanharmaa kolli PÖLLÖVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen kolli VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras YÖPILVI – musta naaras PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaa- valkoinen naaras, jolla on siniset silmät LUMIKKOTURKKI – kellanpunainen kolli, jolla on valkeat käpälät JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkan- väriset silmät; JÄRKÄLETASSUN (iso vaaleanharmaa kolli) mestari SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras PÄÄSKYHÄNTÄ – tummanharmaa naaras AURINKOPISTOS – kilpikonnakuvioinen naaras, jolla on otsassa iso valkoinen laikku VIIKSINENÄ – vaaleanruskea kolli HERNEKARVA – harmaavalkoinen naaras

Klaanin-
vanhimmat SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli
LOVIKORVA – raidallinen kolli

JOKIKLAANI

Päällikkö USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset silmät

Varapäällikkö RUOKOVIIKSI – musta kolli

Parantaja PERHONSIPI – täplikäs kullanvärinen naaras;
PAJUHOHTEN (harmaa raidallinen naaras) mestari

Soturit HARMAAUSVA – vaaleanharmaa raidallinen naaras
MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli
JÄÄSIPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät
SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa naaras
SORAJALKA – täplikäs harmaa kolli
MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli
PUNARINTASIPI – kilpikonnakuvioisen ja
valkoisen kirjava
kolli
KUORIAISVIIKSI – ruskeavalkoinen raidallinen
kolli
KUKKATURKKI – harmaavalkoinen naaras
RUOHOKARVA – vaaleanruskea kolli
TAIMENVIRTA – vaaleanharmaa raidallinen naaras
KAISLAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli
SAMMALJALKA – ruskeavalkoinen naaras
LOMMOLENTO – tummanruskea raidallinen kolli

Kuningattaret HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras

SAMMALTURKKI – kilpikonnakuvioinen naaras,
jolla on siniset silmät

Klaanin-
vanhimmat

KIRJONENÄ – täplikäs harmaa naaras
LOIKKAHÄNTÄ – kellanpuna-valkea kolli

KLAANIEN ULKOPUOLISIA KISSOJA

SAVU – lihaksikas valkoharmaa kolli, joka asuu ladossa
hevospaikassa

HAHTUVA – pieni valkoharmaa naaras, joka asuu hevospaikassa

MUITA ELÄIMIÄ

KESKIYÖ – tähtiä katseleva mäyrä, joka asuu meren rannalla

kaksijalkojen
vihreälehtipaikka

kaksijalan-
pesä

kaksijalkojen polku
kaksijalkojen polku

aukio

VARJOKLAANIN
LEIRI

kaksijalkojen
vihreälehtipaikka

puolisilta

PIENI
aukkospolku

puolisilta

KISSAN SILMIIN

SAARI

PURO

JOKIKLAANIN
LEIRI

hevospaikka

EN
kka

KUULAOPPI

hylätty
kaksijalanpesä

VANHA UKKOSPOLKU

MYRSKYKLAANIN
LEIRI

VANHA TAMMI

JÄRVI

TUULIKLAANIN
LEIRI

RIKKINÄINEN
PUOLISILTA

kaksijalkala

UKKOSPOLKU

KLAANIT

MYRSKYKLAANI

JOKIKLAANI

VARJOKLAANI

TUULIKLAANI

TÄHTIKLAANI

POHJOINEN

JÄNÖTIENON
RETKEILYALUE

RAUBALAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIJALAN SILMÄ

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

KRISTALLILAMPI

HYLÄTTY
TYÖMIEHEN
TALO

KIVILOUHOKSENTIE
(ei käytössä)

KIVI-
LOUHO

JÄNÖKUMMAN
METSÄ

MAASTO

Lehtimetsää

Mäntymetsää

SUOTA

JÄRVI

polkuja

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

POHJOINEN

JÄNÖKUMMAN
RATSASTALLI

JÄNÖKUMMUNTIE

ESINÄYTÖS

TAIVAANRANNAN HALKAISI sahalaitainen vuorijono, jonka huiput puhkoivat mustaa taivasta. Neljä hahmoa kyyhötti hopeanhohtoisella graniitilla tähtien valo täplinä turkillaan, siinä missä korkein huippu työntyi jäätävään tuuleen.

”Olemme tulleet.” Valkoinen naaras painoi niskansa vielä syvempään kyyryyn kun viima kävi luihin ja ytimiin. ”Aivan niin kuin pyysitte.”

Hänen seuralaisensa nyökkäsi heitä odottaneille kissoille. ”Tervehdys, Pöllön Sulka ja Särkynyt Varjo.”

”Tervehdys, Viisto.” Särkynyt Varjo pörhisti paksua turkiaan suojaksi jääkylmältä ilmalta. Hänen silmistään heijastui tähtien ryöppy, kun hän katsoi valkeaa kissaa silmiin. ”Mukava tavata taas, Kuun Sirppi.” Juuri silloin saapui kivien yli kaksi varjomaista hahmoa.

”Sinitähti ja Täplälehti, hyvä että tulitte.” Kuun Sirppi tervehti Tähtiklaanin sotureita, kun nämä asettuivat neljän muinaisen kissan viereen.

Sinitähti kietaisi häntänsä käpälilleen. ”Tulimme valmistumaan loppua varten”, hän maukui vakavana.

Pöllön Sulka siristi keltaisia silmiään. ”Uskotteko sen mitä meillä on kerrottavana?”

Täplälehti päästi matalan murahduksen. ”Ainahan Sinitähti on uskonut! Muut sen sijaan pitäisi saada vakuutettua asiasta.”

”Meiltä loppuu aika kesken!” Viisto kivahti.

Taivas alkoi kieppua heidän ympärillään, ja tähdet viuhkivat hopearaitoina – mutta vuorenhuippu tuntui jämähtäneen paikoilleen, kuin soturi juuri ennen iskuja.

Sinitähden silmät kimmelsivät. ”Klaanit tekevät omat ratkaisunsa. Minä en voi tehdä enempää.”

Viisto nojautui lähemmäs. ”Ennustuksista on kuitenkin ollut apua, eikö vain?”

”Niin on.” Sinitähti katseli parantajaansa. ”Täplälehti tunnisti loimuavan tähden, joka johti minut Tulitähden tykö.”

Pöllön Sulka räpäytti Täplälehdelle silmiään. ”Hän käytti lahjaansa hyvin. Alusta asti klaanien viimeinen toivo on ollut Tulitähden suvun käpälissä.”

”Entä se neljäs?” Viisto nojautui eteenpäin ja katsoi muita kihisevän levottomana. ”Milloin he löytävät sen neljännen kissan?”

”Se neljäs on löydettävä pian”, hermoili Särkynyt Varjo. ”Aikaa on jäljellä niin vähän.”

Pöllön Sulan häntä nytkähti. ”Oletteko varmoja siitä, että olemme tehneet tarpeeksi?”

”Olemme tehneet kaiken voitavamme.” Kuun Sirpin vihreä katse käännähti kohti kahta hahmoa, jotka könysivät kallioiden yli heitä kohti. ”Keskiyö, sinäkö siinä?”

”Minä tulen Kallion kanssa.” Suuri mäyränaaras löntysti sileälle graniitille. Kallio astui esiin hänen takaansa karvaton ruumis kelmeänä kuutamossa.

Särkynyt Varjo siirteli käpäliään. ”Tervehdys, Keskiyö. Minä... en tajunnutkaan että sinä tunnet Kallion.”

”Teidän ajan alusta me on tunteneet”, Keskiyö mörisi kääntäen leveää juovikasta päätään. ”Siitä kun ensimmäinen kissa astuu kypälällä veden viereen.”

Kallio istuutui kylmälle kivelle. Hänen sokeat harmaat silmänsä olivat pyöreät ja valkeat kuin kuut. ”Me katselimme järven ensimmäistä auringonnousua.”

”Vesi leimahtaa liekkiin”, Keskiyö muisteli. ”Ja tulisessa kuvajaisessa me näkee kaikkien kissojen tulevaisuus: Kuohuvan Veden Heimo, viisi klaanit, neljä klaanit, metsä ja järvi.”

”Näimme koko teidän taipaleenne järveltä metsään ja takaisin.” Kallio kallisti päätään kuin olisi katsellut ohi marssivaa kissojen kulkuetta. ”Kaikki profetiat tulivat siitä ensimmäisestä auringonnousun heijastuksesta – liekkiturkinen kissa joka pelastaisi klaanit, hopeakissa joka pelastaisi Kuohuvan Veden Heimon ja lopulta ne neljä jotka kantaisivat viimeistä toivoa, eivät ainoastaan klaanien vaan itse valon.”

Keskiyön kynnet raapaisivat graniittia. ”Nyt me pelkää että näkee viimeisen auringonlaskun johon teidän tarina päättyy.”

Kuun Sirppi astui eteen. ”Entäs ne neljä? Hehän pelastavat meidät, eikö vain?”

”Ne tuli niin kuin me nähtiin, ja sitten ne sytytti synkimät tulet.” Keskiyö katseli muinaisia kissoja tiiviisti mustilla nappisilmillään. ”Niin te ja kaikki muinoin kuolleet kissat taas loistaa kuin tähdet.”

”Pahuus on kuitenkin tulossa”, Kallio varoitti.

Keskiyö keskeytti hänet. ”Me nähtiin kun pimeys syntyy kuin pentuetoveri valon rinnalle. Nyt kaikkien täytyy käydä taisteluun.”

Muiden kissojen väristessä Kallio kuljetti sokeaa katsetaan heidän ylitseen. ”Kiitos, että olette turvanneet profetioita

näin kauan ja siirtäneet niitä eteenpäin nyt jo unohdetuilta ja kadonneilta kissoilta.”

Särkynyt Varjo huokaisi. ”Niin monta henkeä on menetetty.”

”Henki on aina lyhytaikainen”, Kallio muistutti.

”Minun poikani henki oli liian lyhyt!” Särkyneen Varjon silmät välähtivät syyttävästi. ”Mikset voinut pelastaa Pudonnutta Lehteä?”

”Ei minun velvollisuuteni ole ollut pelastaa ketään!” Kallio sähähti takaisin. ”Mitä järkeä on hengessä, joka on toisen käpälissä? On oltava mahdollisuus valita. On oltava vapaus. Voin osoittaa suunnan, mutta joka kissa kulkee omilla käpälillään.”

Viisto siristi silmiään. ”Astuvatko klaanit yksinään viimeiseen taisteluun?”

Kuun Sirppi luimisti korvansa. ”Eivät takuulla yksinään!” Hän nosti päänsä pystyyn. ”Minä taistelen Närhisulan rinnalla.”

Särkynyt Varjo paljasti kyntensä. ”Ja minä taistelen poikani rinnalla.”

”Minä taistelen Särmikkään Salaman ja pentujeni rinnalla tätä pimeyttä vastaan.” Pöllön Sulan silmät kipinöivät.

Sinitähti viuhtoi hännällään. ”Ja minä aion kuolla kymmenennen kerran puolustaakseni Myrskyklaania!”

”Ne kissat eivät koskaan jää yksin”, Kuun Sirppi kajautti. ”Me olemme heidän kanssaan niin kuin olemme aina olleet.”

”Valo pimeyttä vastaan”, Keskiyö murisi. ”Tämä on kaiken loppu – tämä on viimeinen auringonnousu.”

Kallio kosketti häntä kevyesti kylkeen hännänpäällään. ”Se on se mitä me olemme odottaneet, ystäväni.”

LUKU 1

JOKU VUOTAA VERTA!

Murattilampi jähmettyi kun muisto Muurahaiskarvan kuolemasta tulvahti hänen mieleensä, niin kuin aina silloin kun hän haistoi veren. Hän saattoi vieläkin tuntea kynsissään Muurahaiskarvan repeävän lihan, nähdä kollin viimeisen tuskaisen nytkähdyksen ennen kuin tämä lakkasi liikkumasta ikiajoiksi. Hänet oli pakotettu tappamaan Tuuliklaanin soturi, jotta Tiikeritähti vakuuttuisi hänen uskollisuudestaan. Sillä hän oli ansainnut synkän kunnian päästä kouluttamaan Synkän Metsän satureita, mutta hän tiesi ettei pystyisi koskaan pesemään veren hajua käpälistään.

”Seis!” hän ulvaisi.

Koivuruska jähmettyi kesken hyökkäyksen ja kääntyi katsoomaan Murattilampea. ”Mikä hätänä?”

”Haistan verta”, hän töksäytti. ”Tämä on vain harjoitus. En halua kenellekään vammoja.”

Koivuruska töllisteli häntä ihmeissään.

Punapaju kömpi ylös Koivuruskan käpälien alta. ”Pelkkä nirhama”, Varjoklaanin soturi naukaisi. Hän näytti Murattilammelle korvaansa. Sen nipukassa olevasta pienestä naarmusta tihkui verta.

”Olkaa vain varovaisia”, Murattilampi muistutti.

”*Olkaa varovaisia?*” Haukkahallan ärähdys sai Murattilammen kiepahtamaan ympäri. ”On tulossa sota, eikä sitä voiteta kynnet sisällä.” Haukkahalla nosti huultaan ja tuijotti Murattilampea. ”Luulin että autat kouluttamaan uusia tulokkaitamme taistelemaan kuin oikeat soturit eikä niin kuin säyseät klaanikissat.”

Koivuruska pörhisti karvojaan. ”Eivät klaanikissat ole säyseitä!”

”Miksi te sitten käytte täällä?” Haukkahalla tivasi.

Punapaju huiskaisi hännällään. ”Meidän on oltava klaaneissamme niin hyviä satureita kuin voimme. Niinhän sinä sanoit, muistatko?”

Haukkahalla nyökkäsi hitaasti. ”Ja te voitte oppia tarvitsemanne taidot vain *täällä*.” Hän viittasi nenällään kohti Koivuruskaa. ”Hyökkää uudestaan Punapajun kimppuun”, hän käski. ”Äläkä tällä kertaa lopeta heti kun alkaa tuntua veren haju.” Hän katsoi Murattilampea silmät viiruina.

Murattilampi nielaisi; häntä kammotti, että hän oli paljastanut itsensä. Kukaan Synkän Metsän kissa ei saisi ikinä tietää, että hän kävi täällä vakoilemassa Kyyhkysiivelle, Närhisulalle ja Leijonaroihulle. Hän murahti, nosti leukaansa ja tunki Koivuruskan ohi. ”Tee näin”, hän sanoi. Sitten hän sihahti ja syöksähti kohti Punapajua, väisti kollin kynsiä ja tarttui tämän etutassuun hampaillaan. Painoan hyväksi käyttäen hän horjautti Punapajua, käänsi äkisti päätään ja kiepautti kollin näppärästi selälleen. Punapaju tömähti maahan, ja Murattilampi tiesi sen kuulostavan kivuliaammalta kuin miltä se tuntui. Hän oli tuskin lävistänyt hampaillaan Punapajun nahkaa, ja hänen nykäisyensä oli ajoitettu niin hyvin, että kolli oli keikahtanut kumoon jalkaansa nyrjäyttämättä.

Murattilampi vilkaisi Haukkahallaan ja helpottui nähdesään tämän silmissä tyytyväisen väläyksen. Haukkahalla oli

nähty ainoastaan turkin ja kynsien vilahduksen ja kuullut lihan mätkähtävän niljakkaaseen maahan.

”Haukkahalla!”

Koivuruska ja Punapaju tuijottivat silmät pyöreinä, kun usvan seasta ilmestyi Omenaturkki. Varjoklaanin naaraan silmät loistivat kirkkaina ja täplikäs ruskea turkki hohkasi kuumaa harjoituksen jäljiltä. ”Kukkasade ja Lommolento haluavat taistella *Synkän Metsän* satureita vastaan.”

Omenaturkin oppilaat tassuttivat varjoista esiin. ”Klaanikissoja vastaan me voimme taistella milloin vain”, Kukkasade nurisi.

Lommolento nyökkäsi. ”Me käymme täällä oppimassa taitoja, joita emme pääse oppimaan missään muualla.” Joki-klaanin kollin turkki oli veressä. Hänen selästään törötti karvatukkoja.

Ettekö ole saaneet tarpeeksi? Murattilampi vilkaisi Haukkahallaan. ”Onko täällä lähistöllä ketään Synkän Metsän kissaa?” hän uskaltautui sanomaan toivoen hartaasti, ettei olisi.

”Totta kai.” Haukkahalla maisteli ilmaa.

Sumun läpi kajahteli taistelevien kissojen rääkäisyjä. Murattilammen korvissa siitä oli tullut kuin linnunlaulua – sitä kuului kaikkialla metsässä ja se oli niin tavanomaista, että hän kuuli sen vain silloin kun erikseen kuunteli. ”Miksemme ole tänä yönä harjoittelemassa heidän kanssaan?” hän kysyi. Useimpina öinä Synkän Metsän kissat eivät malttaneet odottaa päästäkseen opettamaan julmia taitojaan klaanikissoille.

Haukkahalla kierteli Kukkasateen ja Omenaturkin ympärillä. ”Haluan teidän oppivan miten muut klaanit taistelevat.”

Murattilampi värähti.

”Jonakin päivänä te saatatte taistella rinta rinnan”, Haukkahalla jatkoi.

Valehtelija!

**»Etsikää se neljäs kissa!
Se on klaanien viimeinen toivo!«**

Tiikeritähden yölliset oppilaat ovat punoneet juoniaan monta kuuta, ja nyt he ovat valmiita iskemään järven ympärillä asuvien kissaklaanien kimppuun. Klaanien välit ovat kireät, ja revii-reiltä löytyvät hajut ja jäljet vaativat selityksiä. Jakautunut Tähtiklaani on ajautumassa keskelle lehtikatoa, ja klaanien parantajat eristäytyvät toisistaan. Ennustuksen kolmikko odottaa epätoivoisesti neljättä kissaa, joka pelastaisi tilanteen. On koittanut klaanien historian synkin hetki – taistelu Synkkää Metsää vastaan.

Tähtien enne on neljäs Soturikissat-saaga.
Viimeinen toivo on saagan kuudes,
viimeinen osa.

9 789510 496541

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49654-1

Kannen kuva: Owen Richardson